

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

Júl 2019

Číslo: VII.

SVÄTÝ OTEC FRANTIŠEK: „OSLOBOĎTE SA OD ZÁVISLOSTI NA MOBILOCH, PROSÍM VÁS.“

„Mobilný telefón je veľký pokrok, veľký pomocník, ale keď sa staneš otrokom svojho mobilu, stratíš svoju slobodu,“ povedal Svätý Otec mladým gymnazistom na jednej májovej audiencii. Je to fenomén, ktorý sa rozmohol po celom svete ako huby po daždi. Ako veľmi je však dôležité byť slobodným. Nemyslíme tu teraz na stav človeka, či je slobodný/á/ alebo ženatý/vydatá, ale či nie je závislý na určitej veci. Ak závislosť prepukne, je nutné hovoriť o probléme a riešiť ho... Situácia dneška nám predkladá veľa faktov, keď sa ľudia, hlavne mladá generácia, stáva otrokom mnohých a mnohých závislostí. Kedysi to boli alkohol, drogy, hazardné hry. Dnes sa k tomu pridáva závislosť na mobiloch a sociálnych sieťach. K tomu pridajme aj iný neblahý fenomén akým je tetovanie a šíriaci sa nemravný život.

Pamätám sa, že svoj prvý mobilný telefón som dostal ako 26-ročný, keď som bol diakon. Dovtedy som ho ešte nepotreboval... Uznávam, že boli situácie ako napr. turistika do hôr a stanovanie, kedy by sa aj zišiel ten telefón, ale v tej dobe sa to ešte len rozbiehalo a nepovažovali sme to za nutnosť. Dnes si bez svojho telefónu mnohí nevieme predstaviť život. Veď okrem telefonovania, posielania či prijímania správ a fotografovania, tam máme mnohí aj možnosť viacerých aplikácií, internetu a tak si nesieme so sebou celú informačnú sieť.

Všetci, hlavne mladí by sme si mali uvedomiť, aby sme sa stali pánmi týchto vecí a nie aby vec panovala nad nami. Veľmi dôležité je, aby sme my držali telefón a nie aby on držal nás. Všetko je to o ľuďoch a našej pevnej vôli. Stáva sa, ako deti a mladí prídu niekam na návštevu, napr. k starým rodičom a už venujú pozornosť tejto „svojej vecičke“ a nie aby sa viac rozprávali, alebo niečo pomohli. V správach sa ďalej dozvedáme, že nám narastá počet obéznych detí. Také deti totižto málo športujú, nevenujú dostatok času pohybu, dokonca aj rodičia mnohé vozia do

školy. Nemusíme hovoriť, že veľké množstvo detí trávi čas doma pri svojom počítači či telefóne.

Boh nás obdaril krásnou prírodou, kam môžeme putovať. Malé Karpaty ponúkajú nám ideálnu možnosť na prechádzky, či turistiku po vyznačených trasách, kde môžeme nájsť pokoj, príjemnú klímu i osvieženie pre svoju dušu. K tomu sme pozvaní chváliť nášho Stvoriteľa za všetko, čím nás obdaril.

Duch. otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

No prišiel k nemu istý cestujúci Samaritán a keď ho uvidel, bolo mu ho ľúto. Pristúpil k nemu, naliał mu na rany oleja a vína a obviazal mu ich; vyložil ho na svoje dobytča, zaviezol ho do hostinca a staral sa oň. Na druhý deň vyňal dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: „Staraj sa oň a ak vynaložíš viac, ja ti to zaplatím, keď sa budem vracat.“ /Lk 10,33-35/.

Myslíme si, že sme urobili dosť pre druhých? To vie najlepšie iba Boh posúdiť. V evanjeliu počujeme o tom, ako iba jedného cudzinca zaujíma problém toho druhého. Bol to Samaritán plný milosrdnej lásky. Dobytému naliał na rany oleja a vína, čo znamená uzdravujúcu silu sviatostí. Hostinec tu znamená Cirkev, ktorá sa stará o svojich ranených i zblúdených členov. Je to Cirkev, ktorá je našou matkou. V nej sme sa zrodili z vody a z Ducha Svätého a vedie nás k spásu. Všetci sme si tak navzájom ako bratia a sestry. A preto sa tak máme k sebe aj správať. Takým milosrdným samaritánom – cudzinkou bola aj sv. Matka Tereza pre obyvateľov Kalkaty v Indii. Ona sa s láskou starala o každého, kto to potreboval. Je jasné, že všetkých nezachránila, no i tak sa usilovala pracovať na zmiernení bolesti a biedy tam, kde pracovala. Výstižné sú jej slová: „Všetko, čo robíme je ako kvapka v mori, no ak by sme nerobili nič, tá kvapka by tam chýbala.“ V letnom období prežívame horúce dni, niekde sa lámu teplotné rekordy. Avšak žijeme v chladnej dobe na vzťahy anedá sa hovoriť o nejakých rekordoch v láske. Mnohí, zvlášť mladí chápú lásku ako telesné prejavy na základe vzplanutia citov. Láska však je viac ako cit. Je to 3xD / Dať Dobro Druhému/. Láska je ochota byť obetavým. Ľudia dnes veľa investujú aj do toho, aby mali väčšie súkromie

a pokoj od druhých. Neváhajú preto stavať okolo svojich obydlí vysoké múry a za múrmi ešte ich stráži nejaký doberman. Mnohí ľudia sa uzatvárajú a nechcú mať s nikým nič, sledujú správy a vedia všetko, čo sa deje vo svete. Len treba sa zaujímať viac aj o tých, ktorí sú nám či už naši susedia, alebo bývajú ďalej, či nepotrebujú našu pomoc /nákup, odvieť lekárovi, či porozprávať sa/. Práve títo sa môžu cítiť sami. Stávajme sa aj my milosrdnými, lebo podľa slov nášho Pána sú „*blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo*“ /Mt 5, 7/.

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

II. JÚL – SVÄTÝ BENEDIKT, OPÁT A PATRÓN EURÓPY

Narodil sa v Nursii v Umbrii okolo roku 480. Vychovali ho v Ríme. V subiacom kraji začal pustovnícky život, kde zhromaždil aj žiakov, a odtiaľ sa odobral na Monte Cassino. Tam založil slávny kláštor a napísal rehoľné pravidlá, ktoré sa rozšírili po všetkých krajinách a tak sa

p r á v o m n a z ý v a patriarchom západného mníšstva. Zomrel 21. marca 547, ale už koncom 8. storočia sa jeho spomienka v mnohých krajinách slávila v dnešný deň. Pápež Sv. Pavol VI. ho apoštolským listom Pacis nuntius zo dňa 24. októbra r. 1964 vyhlásil za patróna celej Európy.

Zachovala sa príhoda z Benediktovho života, keď prišiel do kláštora žobrák, ktorý žiadal o trochu oleja. Správca odmietol, pretože sami mali už iba málo. Keby bol dal túto almužnu, neostalo by už nič pre kláštor. Benedikt sa nahneval na správca, nedôveru v Boha. Keď si na kolená a modlil sa. Ako sa modlil, z nádoby na olej sa ozvalo zabublanie. Mnisi fascinovaní sledovali, ako Boh naplnil nádobu tak, že sa olej až prelieval vrchom, vyrazil veko a lial sa po zemi. V benediktínskej modlitbe sú naše srdcia prázdne nádoby, v ktorých nie sú žiadne myšlienky, ani intelektuálne boje. Jediné, čo tam ostáva a naplňuje naše srdce je dôvera v Boha. Vyprázdňujúc naše srdcia, prináša nám to prelievajúcu sa kontemplatívnu lásku nášho Boha.

My, farníci Horných Orešian sme vďační Pánu Bohu aj za naše sestry benediktínky, ktoré majú v našej obci svoj kláštor. V máji t.r. uplynulo 10 rokov od začiatku stavby ich kláštora, kde sa radi schádzajú na sv. omšu, na duchovnú obnovu a iné pobožnosti aj viacerí farníci.

Z rehoľných pravidiel svätého opáta Benedikta

(Prologus, 4-22; cap. 72, 1-12: CSEL 75, 2-5. 162-163)

Ničomu nedávať prednosť pred Kristom

Predovšetkým ak začínaš niečo dobré robiť, pros Krista vrúcnou modlitbou, aby to on zdokonalil. Aby sa ten, čo nás už láskavo zarátal do počtu synov, nemusel raz rmútiť za naše zlé skutky. Lebo ho máme za jeho dary ustavične tak poslúchať, aby nás raz nielen nevydedil ako rozhnevaný otec svoje deti, ale aby nás ako obávaný pán, pobúrený našimi hriechmi, nevydal na večný trest ako naničhodných sluhov, ktorí ho nechceli nasledovať do slávy.

Vstaňme teda konečne, ako nás vyzýva Písmo: „Nadišla hodina, aby sme sa prebudili zo sna.“ (Rim 13,11) Otvorme oči pre božské svetlo a napäto počúvajte božský hlas, ktorý nás denne volá a napomína: „Čujte dnes jeho hlas: Nezatvrdzujte svoje srdcia.“ (Ž 95,7-8) A opäť: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.“ (Zjv 2,7)

A čo hovoril? „Poďte, deti, čujte ma, naučím vás bázi Pánovej.“ (Ž 34,12) „Choďte, dokiaľ máte svetlo života, aby vás nezastihla tma smrti.“ (Jn 12,35)

Pán hľadá v množstve ľudu, ku ktorému toto volá, svojho robotníka, a znovu hovorí: „Miluje niekto život a chce požívať dobro v šťastných dňoch?“ (Ž 34,13) Ak toto začuješ a odpovieš: „Ja,“ povie ti Boh: „Ak chceš mať pravý a večný život, zdržuj svoj jazyk od zlého a svoje pery od reči úlisnej. Unikaj pred zlom a dobre rob, hľadaj pokoj a usiluj sa oň.“ (porov. Ž 34,14-15) „A keď to urobíte, moje oči spočinú na vás a môj sluch sa nakloní k vašim prosbám a skôr, ako ma budete volať, poviem vám: Tu som!“ (Iz 58,9)

A čo môže byť pre nás, milovaní bratia, lahodnejšie, ako tento Pánov hlas, ktorý nás volá? Hľa, Pán nám vo svojej láske ukazuje cestu života (porov. Ž 16,11).

Prepáame si teda bedrá vierou (porov. Ef 6,14-15) a konaním dobrých skutkov a vedení evanjeliom kráčajme po jeho cestách (porov. Dt 8,6; Ž 128,1), aby sme si zaslúžili vidieť toho, „ktorý nás povolal do svojho kráľovstva“ (porov. 1Sol 2,12). Ak chceme prebývať v stánku jeho kráľovstva (porov. Ž 15,1; 61,5), musíme bežať po ceste dobrých skutkov (porov. Ž 119,32), ináč sa ta nedostaneme.

Tak ako jestvuje zlá, horká horlivosť, ktorá oddeľuje od Boha a vedie do pekla, jestvuje aj dobrá horlivosť, ktorá oddeľuje od chýb a vedie k Bohu a do večného života. Teda mnisi majú s veľkou láskou osvedčovať túto horlivosť, čiže „predbiehať sa vzájomne v úctivosti“ (porov. Rim 12,10), s najväčšou trpezlivosťou znášať svoje telesné i mravné slabosti, pretekať sa v poslušnosti; nik sa nemá hnať za tým, čo vyhovuje jemu, ale skôr za tým, čo osoží inému (porov. 1Kor 10,33), majú si čisto prejavovať bratskú lásku, z lásky sa báť Boha, úprimnou a poníženou láskou milovať svojho opáta a vonkoncom ničomu nedávať prednosť pred Kristom, ktorý nech nás všetkých rovnako privedie do večného života.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Ak chceme písať o spoločenstve Rodina, musíme spomenúť Chorváta Tomislava Poglajena SJ. Hovorili mu profesor Tomislav Kolakovič alebo len Vlado. Priezvisko Kolakovič

prevzal po matke/ za slobodna/, aby ho nevystopovala chorvátska a nemecká tajná polícia, ktorá ho evidovala. Narodil sa 8. septembra 1906 v obci Podgorač v Chorvátsku. Študoval na filozofickej a niekoľko semestrov aj na lekárskej fakulte. Po vstupe k jezuitom študoval filozofiu a teológiu v Leuven v Belgicku, kde bol r. 1935 vysvätený za kňaza. V Paríži navštevoval prednášky významných profesorov. Vzdelanie si doplnil ešte štúdiom sociológie, východnej teológie a byzantského obradu v ústave Rusikum v Ríme. Jeho sociálnu orientáciu ovplyvnili kontakty – azda aj priateľstvá – s takými osobnosťami, ako boli zakladateľ personalizmu Emanuel Mounier, neskorší francúzsky minister zahraničných vecí Georges Bidault a jeden z ideových otcov európskej únie Robert Schuman. Po návrate do Chorvátska pôsobil ako profesor sociológie a morálky na univerzite v Záhrebe. Toho istého roku sa stal profesorom sociológie a morálnej teológie u jezuitov v Sarajeve. Keď na neho v roku 1941 zameralo svoju pozornosť gestapo, odišiel do bezpečnejšieho Splitu a začal používať dievčenské meno svojej matky - Kolakovič. Už vtedy sa rozhodol pracovať na pokresťančení Ruska. Rehoľa mu ponúkla odchod od jezuitov, aby mohol plniť svoju misiu, takže za zachovanie sľubov bol zodpovedný už len pred Bohom. V tom čase mal kontakty s Vatikánom cez osobného sekretára pápeža Pia XII. - jezuitu Leiberta. Pápež P. Kolakoviča povzbudil: „Robte, čo uznáte za dobré, len nevystupujte ako splnomocnenec Cirkvi.“ Kolakovič skúmal, čo sa dá urobiť pre kristianizáciu národov Sovietskeho zväzu. To bol aj dôvod jeho príchodu na Slovensko. Nechcel sa tu dlho zdržať, ale zistil, že na Slovensku by mohol nájsť spolupracovníkov. Založil spoločenstvo, ktoré nazvali Rodina. Tvorili ho najmä bratislavskí vysokoškólači, ktorých Kolakovič získal pre svoje ideály a ktorých duchovne formoval osobným príkladom a prednáškami. Na apoštolát ich pripravil podľa metódy JOC /Jeunesse Ouvriere Chretiene – Kresťanská robotnícka mládež/, podľa hnutia, ktoré v Belgicku založil abbé Cardijn. P. Kolakovič svojimi myšlienkami predbehol časy; uvádzal do praxe mnoho z II. Vatikánskeho koncilu. Nakoľko Vysoké školy boli vtedy iba v Bratislave, vysokoškólači z celého Slovenska, rozniesli tieto myšlienky po celom Slovensku. Profesor Kolakovič zapojil do svojho spoločenstva lekárov, inžinierov, profesorov, kňazov, rehoľníkov, mužov a ženy rozličného stavu. Spoločenstvo sa stalo vzorom pre zriadenie Ústredia

katolíckej kancelárie so schválením katolíckych biskupov. Do Rodiny patrili: Vladimír Jukl, Silvester Krčméry, Oto Madr, Pavol Peter Gojdič, Vasiľ Hopko, Josef Zverina, Pavol Straus a ďalší. Zásadné bolo stretnutie s Kolakovičom pre život katolíckeho aktivistu, neskoršieho politického väzňa Václava Vaška. „Od stretnutia s Kolakovičom datujem svoju konverziu od tradičného katolicizmu k uvedomenému a angažovanému kresťanstvu... Predstava, že sa mám stať apoštolom a že je to vlastne poslaním každého kresťana, ma v celom mojom ďalšom živote striedavo uchvacovala a deprimovala, podľa toho, či som sa k svojmu novému ideálu blížil alebo sa od neho vzdaloval.“ Takto pôsobil Kolakovič na Slovensku v rokoch 1943-1946, neskôr v Čechách v rokoch 1945-1946. Medzi osobnosti, ktoré Kolakoviča podporovali, patril aj neskorší kardinál Josef Beran alebo biskup Štefan Trochta. Stal sa animátorom obrodného hnutia Cirkvi, hlavne laického apoštolátu. Významne sa podieľal na rozvoji katolíckeho disentu.

Po vzniku SNP mal nádej, že s blížiacim sa frontom sa mu môže podariť nadviazať kontakt s nejakým sovietskym generálom, ktorý by mu pomohol dostať sa do Sovietskeho zväzu. V roku 1944 sa odobral do Banskej Bystrice. Do Ruska sa napokon dostal v máji r. 1945 prostredníctvom štábu 4. ukrajinského frontu, ktorý odchádzal po vojne domov.

Kolakovič chcel, aby sa kresťania angažovali aj vo verejnom živote. Snažil sa presvedčiť svojich spolupracovníkov, že Nemecko a jeho spojenci budú vo vojne porazení. Na území Slovenska predvídal väčšie vojenské akcie. Skoro celý prvý polrok r. 1946 bol vo vyšetrovacej väzbe v Prahe a v Bratislave, lebo ŠtB už vtedy bola v rukách KSC a pokladala jeho cestu za špionážnu. V roku 1944 vyšlo najavo, že Kolakovič ovplyvnil aj mladého maďarského piaristu v Debrecíne Gyorgyho Bulania, ktorý potom v Maďarsku rozvinul laické hnutie Bocor.

Po odchode z ČSR Kolakovič pôsobil v mnohých krajinách ako v Číne a Indii. Zomrel v máji r. 1992 v Paríži vo veku 86 rokov, kde je pravdepodobne pochovaný.

V Bratislavskom parku pri internáte Svoradov je odhalený pamätník profesorovi Kolakovičovi a Spoločenstvu Rodina. Je na ňom napísaných 110 aktívnych členov, ktorých profesor počas II. svet. vojny na internáte formoval. Mnohí boli po vojne súdení a odsúdení v žalároch a ťažko tam pracovali. O najznámejších aktívnych členoch RNDr. Vladimírovi Juklovi a MUDr. Silvestrovi Krčmérym budeme pokračovať nabudúce.

Mária Nováková

NEÚPLNÁ RODINA

(pokračovanie z predchádzajúceho čísla)

Jednorodičovská rodina s osvojeným dieťaťom: Zákon o rodine umožňuje osvojenie dieťaťa aj jedným človekom, najčastejšie o osvojenie dieťaťa žiadajú ženy, ktoré nie sú v manželskom zväzku. Počas dospievania dieťaťa môže prísť k situácii, že rodič s dieťaťom budú potrebovať našu pomoc, pristupuje k rodine podobne ako v ostatných typoch jednorodičovských rodín.

Vdovská rodina: Je špecifickou formou neúplnej rodiny, nakoľko chýbajúci rodič neušiel, ale odišiel do večnosti po chorobe alebo úraze. Štatistiky uvádzajú, že muži zomierajú skôr, preto najčastejším modelom vdovskej rodiny je typ ovdovelá matka s deťmi. Smrť manželského partnera dlhodobo traumatizuje celú rodinu, nakoľko rodina nemala priestor a čas na prípravu. Veľmi dôležité je, ako sa vyrovnáva so smrťou partnera druhý rodič. Dospelý by nemal prenášať zodpovednosť za riešenie situácie na maloleté dieťa. Neadekvátna miera zodpovednosti vyvoláva u detí úzkosť, boja sa žiaľu, aby uľahčili situáciu zúfalému rodičovi, majú obavy zo zlyhania, či zvládnu novú situáciu.

Dôležitý je aj vzťah aký mal (má) rodič k zomrelému partnerovi, ak je pozitívny aj dieťa s ním má pozitívne zážitky a skúsenosti, ostáva obraz zomrelého rodiča v duši dieťaťa pozitívny. Oveľa väčším problémom je, ak obraz zomrelého rodiča je pre dieťa negatívny.

Masívne pocity viny za smrť rodiča by mal riešiť v spolupráci s celou rodinou odborník na túto problematiku.

Rozvedená rodina: Najväčší podieľ na vzniku neúplných rodín má rozvodovosť.

Rozvod patrí medzi najťažšie životné záťažové situácie, hneď po úmrtí blízkej osoby.

Eudia po rozvode často niekoľko mesiacov prežívajú bolestné emócie. V súčasnej dobe sa snažíme pomáhať rodine i v týchto kritických chvíľach, aby rozvod spôsobil čo najmenej škôd na duševnom zdraví obidvoch partnerov a hlavne ich detí. Rozvod znamená stresovú situáciu. Je preto potrebná často odborná pomoc aj v terminálnom štádiu manželstva a v nasledujúcom štádiu reštruktúracie života a adaptovaniu sa na nový spôsob života.

Každá rodina sa môže z rôznych príčin dostať do hlbokkej krízy. V tejto situácii je rodina často odkázaná na pomoc. Pomáhajme a nezabúdajme vo svojich modlitbách prosiť Boha o pomoc pre tieto rodiny.

Anna Jurovčíková

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

Jeden úspešný podnikateľ zostarol a chcel svoju firmu zanechať v čo najlepších rukách. Nevedel, koho zo svojich podriadených si má vybrať ako svojho nástupcu, a tak sa rozhodol pre jedno netradičné riešenie.

Zavolať si do kancelárie všetkých potenciálnych šéfov jeho firmy a povedal:

“Nastal čas, aby som vybral nového riaditeľa svojej firmy. Rozhodol som sa pre jedného z vás.” Všetci zostali veľmi prekvapení. Podnikateľ im na to vysvetlil, čo od nich očakáva a čo rozhodne, ktorý z nich to bude:

„Každému jednému z vás dám jedno semienko. Jedno veľmi dôležité semienko. Chcem, aby ste ho zasadili a starali sa oň po celý nasledujúci rok.

Po roku porovnáam všetky vaše rastlinky, ktoré z neho vzišli a rozhodnem, ktorý z vás bude mojím nástupcom.”

Tak ako ostatní, aj muž menom Jim dostal takéto semienko. Prišiel domov a celý nadšený porozprával svojej žene príbeh o jeho šéfovi a úlohe, ktorú dostal. Ihneď semienko nasadili a urobili všetko potrebné, aby rastlinka vyrástla. Jim pociťoval semienko polieval každý jeden deň a čakal, kedy začne rásť. Kontroloval semienko každý deň, nič sa však nedialo. Tri týždne, štyri týždne, päť týždňov prešlo a stále nič. Jim bol strašne sklamaný. Mal pocit, že totálne zlyhal. Prešlo šesť mesiacov a u Jima sa doma nič nezmenilo. Pochopil, že z tohto semienka už viac nič nevyrastie.

Jimovi kolegovia v práci nadšene rozprávali o čarovných a rozmanitých rastlinkách, ktoré im začali doma v kvetináčoch rásť. No Jim nemohol v práci povedať nič. Pokračoval však v jeho polievaní a hnojení, či predsa len aj jeho semienko ešte nevyrastie.

Konečne prešiel rok. Šéf firmy, si dal zvolať všetkých vedúcich pracovníkov, aby zistil, ako sa im darilo. Jim povedal svojej žene, že sa prepadne od hanby, ak by mal ísť medzi všetkých kolegov s prázdny kvetináčom. Jeho žena ho však povzbudila a povedala, aby zostal čestným a jednoducho mu povedal, čo sa stalo. Jim sa cítil hrozne, bol to asi jeho najhorší moment v živote, ale urobil, ako mu jeho žena poradila: Vzal prázdny kvetináč do práce.

Keď prišiel do zasadačky, bol uchvátený rozmanitými rastlinami, aké kolegom v kvetináčoch vyrástli. Boli krásne – rôznych tvarov a veľkostí. Jim položil svoj kvetináč na zem a mnoho z jeho kolegov sa mu smialo, len zopár z nich im ho bolo ľúto. Riaditeľ prišiel do miestnosti a pozdravil všetkých. Jim sa snažil byť nenápadný a zostal vzadu. Povedal: *“Krása. Dopestovali ste nádherné rastlinky. Teraz z vás vyberiem jedného, ktorý sa stane mojím nástupcom.”* Zrazu si všimol Jima, ktorý stál vyplašene vzadu s prázdny kvetináčom a nechal si ho zavolať. Jim zostal zhrozený. *“Bože, teraz zistí, že som zlyhal. Určite prídem o prácu,”* pomyslel si. Riaditeľ nechal všetkých posadiť okrem Jima a zvolal:

“Predstavujem Vám vášho nového riaditeľa. Jeho meno je Jim!”

Jim zostal v šoku. Nemohol tomu uveriť. Ved' semienko nedokázal ani naklíčiť. *“Čože? Ako môže byť on nový šéf?”* Pýtali sa ostatní.

Podnikateľ len spokojne odpovedal: *“Pred rokom, v tento deň som vám dal všetkým semienka, ktoré ste mali zasiať, polievať ich a dnes ste mi ich mali priniesť. Lenže všetkým som dal uvarené semienka. Boli mŕtve. Nebolo možné, aby sa ujali. Všetci ste mi však doniesli zdravé a krásne rastlinky. Keď ste zistili, že sa vám semienko neujalo, vymenili ste ho za dobré. Všetci, okrem Jima. Jim ukázal svoju čestnosť, odvahu a vytrvalosť, práve preto ho menujem za nového riaditeľa mojej firmy.”*

***

Ak zasejete čestnosť, zožnete dôveru. Ak zasejete dobrotu, zožnete priateľov. Ak zasejete pokoru, zožnete veľkosť a silu. Ak zasejete dobrú a kvalitnú prácu, zožnete úspech.

Preto buďte veľmi pozorní, čo dnes sejete vy, pretože to určí, čo v budúcnosti zožnete.

OSLÁVILI SME ZLATÉ JUBILEUM MONS. MILOSLAVA MRVU

Dňa 22. júna v Nitre pod Zoborom a v nedeľu 23. júna o 11 hod. sme v Horných Orešanoch ďakovali Pánu Bohu slávením Eucharistie za dožitých 50 rokov kňazskej služby nášho bývalého duch. otca Mons. Miloslava Mrvu.

Toto stretnutie bolo veľmi srdečné a dojímavé. „Vďaka Ti Bože za dar kňazstva a za tvojich služobníkov, ktorí sú správcami svätých tajomstiev. Žehnaj ich a nás urob pokornými a otvorenými pre Slovo, ktoré hlásajú, aby sme prišli do neba.“

POĎAKOVANIE MONS. MILOSLAVOVI MRVOVI

Jún je obdobie promócií, kedy je stovkám vysokoškolákov rôznych študijných odborov slávnostne odovzdaný diplom. Vzácnosťou je v každej diecéze vysviacka novokňazov. 10. júna 2017 bol vysvätený rodák z našej farnosti, novokňaz vdp. Lukáš Blažo. 14. júna uplynulo 16 rokov od vysviacky terajšieho nášho pána farára vdp. Milana Červeňanského a 19. júna pred 26 rokmi bol vysvätený náš bývalý dekan vdp. Peter Šimko; ďakujeme Bohu za týchto kňazov a pre všetkých vyprosujeme veľa Božích milostí.

Najväčnejšie jubileum - 50. výročie od kňazskej vysviacky, si pripomíname s vdp. Mons. Miloslavom Mrvom, pápežským kaplánom, ktorý pôsobil v okolitých farnostiach: Dolné Orešany, Smolenice, Horné Orešany.

Lošonec bol vždy filiálkou buď smolenickej farnosti alebo farnosti Horné Orešany. Po smrti vdp. farára Vítala Cvíčelu, ktorý u nás pôsobil od roku 1944 do roku 1974, v neľahkých vojnových a povojnových rokoch, veriaci Lošonca zostali ako siroti. Počas výmeny kňazov chodil k nám zastupovať otec Miloslav Mrva z Dolných Orešian. Pribehol na bicykli na hodinu náboženstva a vtedy sme s ním prvýkrát mohli pripravovať deti na Prvé sväté prijímanie. Keď bol preložený do Smoleníc, mali sme z toho radosť. Učiteľky na všetkých školách nesmeli riaditeľovi školy dať prihlášku, ktorou by prihlásili svoje dieťaťa na náboženstvo; chodili k otcovi Mrvovi na náboženstvo tajne s deťmi po sobotách, tajne nám krstili deti, tajne nás pripravoval na prijatie sviatosti manželstva... Myslíme, že niet rodiny, ktorej by nebol pomohol (v tej dobe) v neprekonateľných problémoch. Sľúbili sme otcovi Miloslavovi Mrvovi, že sa dostavíme všetci na stretnutie v nebi, lebo ako povedal: „Beda tomu, kto tam bude chýbať!“

Všetci veriaci z Lošonca ďakujeme, že sme boli pod Vašou ochrannou rukou i v neľahkých rokoch, boli ste nám spovedníkom, priateľom a otcom, priviedli ste viacerých chlapcov a mladých mužov ku kňazskému povolaniu, pomáhali ste v rodinách deťom, manželom aj seniorom. Ďakujeme za Vaše modlitby a prosíme Boha, aby Vám dal zdravia a požehnané slnečné jesenné dni života. „Riad' jeho kroky, Otče premilý, aby mal vždy potrebné sily.“

Anna Jurovčíková

PŮŤ DO MELKU A MARIA TAFERL

Veriaci z Lošonca sa tešili na púť do Melku a Marie Taferl (Rakúsko). Dňa 22. júna sa pridali pod vedením nášho pána farára – otca Milana Červeňanského k pútnikom zo Starej Lehoty, Modrovej, Lúky, Rakol'úb, Horných Orešian, pričom sme vytvorili skupinu v celkovom počte 50 pútnikov. Počasie nám prialo, zúčastnili sme sa na spoločnej slovenskej omši a obohatili sme sa o hlboké duchovné zážitky, krásu architektúry kláštora a kostolov i prírody. Ťažko všetko opísať, treba to vidieť a osobne prežiť. Chceme pozvať na ďalšiu púť i tých, ktorí váhajú. Boli s nami dievčatá a mládež, stredná generácia, ale najmä starší; no netreba mať obavy ani u starších pútnikov. Dobrý a ústretový vodič zastavil i neplánovane na benzínových čerpacích stanicích každému, kto potreboval použiť toalety. Tempo sa prispôsobilo najslabším. Nemajme strach vydať sa na púť, spoločenstvo modliacich sa pútnikov veriacich zblížuje a modlitby uzdravujú na duši i na tele.

Foto a text: Anna Jurovčíková

Procesia na oslavu Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi v Horných Orešanoch a v Lošonci

V Horných Orešanoch sa táto procesia koná vo štvrtok v deň slávnosti a v Lošonci v nedeľu. Tak ako je potrebné zaniest' Pána Ježiša do ulíc a požehnať domy, tak je dôležité mať ho vo svojom srdci a byť ako živá monštrancia. Takto prinášať Kristov, pokoj, radosť a lásku všade tam kam prichádzame.

Foto: Anna Rábarová

Vzhľadom k tomu, že Lošonec je filiálka, duchovný otec vdp. Milan Červeňanský, usporiadal procesiu na sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a Krvi v najbližšiu nedeľu 23. júna a priniesol tak eucharistického Spasiteľa do priestoru obce v Lošonci. Štyri rodiny pripravili oltáre. Lupienky kvetov, vôňa rozkvitnutých líp, spev ľudí, a najmä radosť detí, ktoré posýpali kvetmi cestu pred Eucharistiou, svedčili o sviatku Kristovho Tela a Krvi. Požehnanie Eucharistiou cestou po dedine prináša pokoj všetkým ľuďom bez rozdielu.

Otec Milan, Anna Jurovčíková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚL 2019

Evanjelizačný: Za politikov, vedcov a ekonómov, aby spolupracovali pri ochrane svetových morí a oceánov.
Úmysel KBS: Aby sme prázdninový čas správne využívali na oddych i rekreáciu a nezabúdali na stretnutie s Pánom pri modlitbe a v Eucharistii.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Zoja Botteková /Hor. Orešany/

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

Ing. Martin Vadík /Dechtice/ a Michaela Tóthová /Pezinok/

Andrej Duban /Trnava/ a Ing. Alena Dubravcová /Dlhá/

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Helena Nováková, 81-ročná, Hor. Orešany

Emília Sameková, 78-ročná, Hor. Orešany

CITÁT NA ZAMYSLENIE

"AK ŤA OBZVLÁŠŤ TRÁPI NEJAKÁ TVOJA CHYBA, ZAČNI PROTI NEJ BOJOVAŤ A NEPRESTAŤ, KÝM JU S POMOCOU BOŽOU NEPREMÔŽEŠ."

SV. IGNÁC Z LOYOLY

PRVÉ SV. PRIJÍMANIE 2019

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.